

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Jitky Levové a Mgr. Miluše Pěchové ve věci

žalobců: a) **FÜRST VON LIECHTENSTEIN STIFTUNG**,
registrační číslo: FL-0001,030.270-0, se sídlem Bergstraße 5, 9490 Vaduz,
Knížectví Lichtenštejnsko
b) **S.D. F.H.A.L.**, narozený XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX
oba zastoupeni advokátem Dr. iur. Erwinem Hanslikem,
sídlím U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným:

1. **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
IČO: 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2
2. **Česká republika - Ministerstvo obrany**,
IČO: 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6
3. **Česká republika - Státní pozemkový úřad**,
IČO: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlím Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8
4. **Národní památkový ústav**,
IČO: 75032333, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 00 Praha 1
5. **Česká republika - Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky**,
IČO: 62933591, se sídlem Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11
6. **Ředitelství silnic a dálnic ČR**,
IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
7. **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**,
IČO: 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1
8. **Česká republika - Generální ředitelství cel**,
IČO: 71214011, se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4
9. **Česká republika - Vězeňská služba České republiky**,
IČO: 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4
10. **Lesy České republiky, s.p.**,
IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
zastoupený advokátkou Mgr. Ilonou Kindlovou
sídlím Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4
11. **Povodí Moravy, s.p.**,
IČO: 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno
12. **Česká pošta, s.p.**,
IČO: 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1

13. **Státní statek Valtice, s.p. v likvidaci**,
IČO: 00488992, se sídlem nám. Svobody 3, 691 42 Valtice

14. **Národní zemědělské muzeum, s.p.o.**,
IČO: 75075741, se sídlem Kostelní 1300/44, 170 00 Praha 7

o určení vlastnictví k nemovitostem a vyklizení nemovitostí, o odvolání třetího žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Břeclavi z 16.10.2019, č. j. 8 C 349/2018-981,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se v napadené části ve vztahu mezi žalobci a třetím žalovaným **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně usnesením přerušil řízení do rozhodnutí o ústavní stížnosti vedené u Ústavního soudu České republiky pod sp. zn. I. ÚS 1864/19 (výrok I) a žalobcům uložil povinnost předložit toto rozhodnutí o ústavní stížnosti soudu I. stupně do 10 dnů od jeho obdržení (výrok II).
2. Proti usnesení podal odvolání třetí žalovaný, který navrhl jeho změnu tak, že řízení přerušeno nebude. Uvedl, že s přerušением řízení do rozhodnutí o ústavní stížnosti ve věci věcné příslušnosti soudu nesouhlasí, neboť sami žalobci podali své žaloby u okresních soudů, z čehož lze dovodit, že podle nich jsou tyto soudy k jejich projednání příslušné, a pokud nyní brojí proti své vlastní volbě věcné příslušnosti okresního soudu, která byla navíc potvrzena ze strany Vrchního soudu v Olomouci, nelze tím dovodit dotčení jejich ústavně zaručených práv. Podle třetího žalovaného jsou k projednání a rozhodnutí této věci příslušné v I. stupni okresní soudy, o čemž v odvolání uvedl rozsáhlou argumentaci, kterou zakládá na právní úpravě věcné příslušnosti soudu podle § 9 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a na rozboru toho, zda se zde projednávána věc vzhledem k postavení žalobců týká cizího státu nebo osob požívajících diplomatických imunit a výsad.
3. Nikdo z dalších účastníků se proti usnesení soudu I. stupně neodvolal, ani se k odvolání třetího žalovaného nevyjádřil.
4. Odvolací soud se nejprve zabýval tím, zda je usnesení soudu I. stupně napadeno zcela či jen v nějaké části vzhledem k tomu, že odvolání podal pouze třetí žalovaný „Česká republika – Státní pozemkový úřad“. Předmětem řízení o určení vlastnického práva žalobců k pozemkům v žalobě vymezeným a o povinnosti žalovaného vyklidit (předat) tyto pozemky jsou tato práva uplatněná ve spojeném řízení proti žalovaným, jímž je v šesti případech pod označením č. 1, 2, 3, 5, 8 a 9 Česká republika ve vztahu k pozemkům, s nimiž hospodaří její jednotlivé organizační složky, a to Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Ministerstvo obrany, Státní pozemkový úřad, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Generální ředitelství cel a Vězeňská služba ČR. Byť je z hlediska hmotného práva Česká republika jediným právním subjektem jednajícím v soudních řízeních (zde v každém ze spojených řízení) jen prostřednictvím své organizační složky, tak za daných procesních okolností je důvodné jednat s Českou republikou v každém ze spojených řízení jako se „samostatným žalovaným“ ve vztahu k pozemkům, s nimiž daná organizační složka státu hospodaří, a takto ji i v každém z těch řízení označovat, jak to soud I. stupně v napadeném usnesení také učinil.
5. Z těchto důvodů je odvoláním Státního pozemkového úřadu jako třetího žalovaného, který jedná za Českou republiku jen v řízení týkajícím se pozemků, s nimiž tento úřad hospodaří, napadeno usnesení soudu I. stupně pouze v této části, v důsledku čehož usnesení soud I. stupně v ostatních částech, tedy ve vztahu k ostatním žalovaným, nabylo samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.) a v těchto částech není předmětem odvolacího přezkumu (§ 212 o.s.ř.).
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou k němu oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 o.s.ř.), přezkoumal bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

napadené rozhodnutí soudu I. stupně (§ 212a odst. 1 a 5 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání třetího žalovaného důvodné není.

7. Soud I. stupně sice odůvodnil rozhodnutí o přerušení řízení velmi stručně (na samé hranici přezkoumatelnosti), nicméně je z něj přece jen zřejmé, že důvod k přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. spatřuje v tom, že rozhodnutí o ústavní stížnosti podané žalobci proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. Ncp 61/2019-62 ohledně věcné příslušnosti soudu má zcela zásadní význam pro postup v této věci. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že jde o ústavní stížnost žalobců ze 7.6.2019 podanou proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci týkajícímu se věcné příslušnosti Městského soudu v Brně jako prvostupňového k projednání věci tam vedené pod sp. zn. 108 C 221/2018 na základě žaloby zdejších žalobců, již uplatňují stejné nároky jako ve zdejším řízení (jen k jinému pozemku), a to na základě zcela shodné argumentace ve prospěch vlastnického práva žalobců, na nichž je založena zdejší žaloba. V tamním řízení Městský soud v Brně odůvodnil předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci pro posouzení věcné příslušnosti relativně rozsáhlou argumentací ale Vrchní soud v Olomouci usnesením z 26.3.2019, č. j. Ncp 61/2019-62 rozhodl o příslušnosti Městského soudu v Brně jako „okresního“ soudu k projednání této věci bez jakéhokoli odůvodnění. V tom spatřují žalobci protiústavnost toho rozhodnutí, které má zásadní význam pro projednání nejen jejich nároku uplatněného v tamní věci ale i těchž nároků (k jiným pozemkům) v dalších řízeních, včetně zdejšího řízení u Okresního soudu v Břeclavi. Proto rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci žalobci napadli ústavní stížností ze 7.6.2019, která je podle sdělení Ústavního soudu ČR o jejím obdržení projednávána pod sp. zn. I. ÚS 1864/19.
8. Z těchto skutečností je zřejmé, že v řízení o této ústavní stížnosti bude posouzena ústavnost napadeného rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci o věcné příslušnosti soudu v prvním stupni nejen v tam projednávané věci ale i ve zde projednávané věci u Okresního soudu v Břeclavi, a teprve po rozhodnutí o ní bude možné učinit závěr, zda je Vrchní soud v Olomouci povinen rozhodnout o této zásadní otázce znovu odůvodněným rozhodnutím či zda vydané rozhodnutí ve světle ústavněprávního přezkumu ob stojí. Výsledkem tohoto řízení tedy bude již konečné a definitivní rozhodnutí o tom, zda ve věcech, které jsou ve skutkovém základu totožné, je věcně příslušný k jejich projednání v I. stupni okresní či krajský soud, což bude významné pro postup Okresního soudu v Břeclavi v této věci tak, že ji buď projedná nebo předloží Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti krajského soudu.
9. V tom i odvolací soud spatřuje otázku, která může mít zásadní význam pro rozhodnutí soudu I. stupně v této věci, resp. pro jeho další postup při jejím projednání, ve smyslu § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., pro kterou je důvodné vyčkat jejího vyřešení v řízení o uvedené ústavní stížnosti a tedy do jeho skončení přerušit zdejší řízení.
10. Současně nelze přehlédnout, že rozhodnutí soudu I. stupně o přerušení řízení je napadeno pouze v uvedené části mezi žalobci a třetím žalovaným a zůstalo v celé zbývající části pravomocné. Tato okolnost pak vede k závěru, že z hlediska hospodárnosti průběhu celého řízení u soudu I. stupně prakticky nepřichází v úvahu odvolání třetího žalovaného vyhovět a řízení v jemu příslušné části nepřerušit, neboť případné projednávání věci jen v této části by bylo zcela nevhodné, pokud by v celé zbývající části bylo řízení zůstalo přerušeno, resp. zůstala přerušena všechna související řízení spojená žalobou ke společnému projednání.
11. Odvolací argumentace třetího žalovaného, zda jsou k projednání této věci věcně příslušné okresní či krajské soudy, je pro posouzení správnosti rozhodnutí o přerušení řízení irelevantní, neboť řízení, pro které je zdejší řízení přerušeno, je řízením o ústavní stížnosti proti rozhodnutí, které již bylo vydáno, a je zcela správný postup soudu I. stupně, pokud vyčká vyřešení této zásadní otázky těmi soudy, které jsou k jejímu řešení příslušné, a podle toho bude pak dále postupovat v tomto řízení. Projednání věci soudem, který není věcně příslušný, by vedlo k procesní vadě, která by výsledek takového řízení zcela zmařila.

12. Z těchto důvodů odvolací soud usnesení soudu I. stupně potvrdil v napadené části jako věcně správné nejen ve výroku I o přerušení řízení ale i ve výroku II o povinnosti žalobců předložit soudu rozhodnutí o ústavní stížnosti, neboť tento výrok je na napadeném výroku I závislý (proto je také předmětem odvolacího přezkumu) a je správný z důvodu, že soud I. stupně se má v co nejkratší lhůtě dozvědět, že tato překážka odpadla a v řízení o věci lze dále pokračovat.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je** přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává u soudu prvního stupně do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Brno 12.12.2019

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu